CAK222002927DS

pan
M. L.

cestou Datové zprávy

Čj.: 01.35-000012/22-002

Praha 14. 2. 2022

Vaše žádost doručená dne: 10.2.2022 dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vyřizuje: dr. Hoke

S d ě l e n í

o poskytnutí informace

Česká advokátní komora (dále též jen ČAK nebo Komora) obdržela jako povinný subjekt dne 10.února 2022 žádost ze dne 9.2.2022 dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn a doplňků (dále též jen SPI), od: **M. L. advokáta, se sídlem** (dále též jen žadatel).

A.

Žadatel žádal poskytnout tuto informaci, resp. tyto informace:

1. **Zda někdy od roku 1993 dosud byl předseda ČAK zároveň předsedou představenstva ČAK a zároveň předsedou smírčí komise ve smyslu ust. čl. 4 odst. 2 Usnesení Představenstva ČAK ze dne 14.4.1998, kterým se upravuje smírčí řízení.**
2. **Pokud ano (vztaženo k žádosti bodem 1), sdělit jméno a příjmení daného předsedy ČAK a konkrétního období, kdy tomu tak bylo.**
3. **Právní a/nebo stavovský předpis ČAK, který umožňuje jedné fyzické osobě vykonávat zároveň funkci předsedy ČAK, předsedy představenstva ČAK a předsedy smírčí komise ČAK.**

B.

Předně se uvádí, že Komora jako povinný subjekt nepřehlédla, že žadatel, který je fyzickou (byť fyzickou podnikající) osobou v žádosti neuvedl své datum narození, a to v rozporu s ust. § 14 odst. 2 zákona o SPI. Postupovat dle ust. § 14 odst. 5 písm. a) stejného zákona a výzvou žádat od žadatele doplnění jeho data narození, považoval povinný subjekt za přepjatý formalismus – jednak proto, že vyřízení žádosti i bez uvedení data narození žadatele v jeho žádosti umožňuje vyřízení této žádosti,

a jednak proto, že Komora data narození všech advokátů logicky musí znát z důvodu řádného vedení seznamu advokátů ČAK (viz současný Organizační řád ČAK).

C.
Ad 1 bod žádosti
Vzato striktně by povinný subjekt musel odpovědět **NE**, a rozhodnutím žádanou informaci částečně odmítnout jako informaci neexistující, a to pro období 1.1.1993 až 14.4.1998, protože nebylo možno postupovat v roce 1993 v agendě smírčího řízení dle stavovského předpisu, na kterém se Představenstvo ČAK usneslo až dne 14.4.1998.

Judikatura sice zdůrazňuje odpovědnost žadatele za takové vymezení požadované informace, aby povinný subjekt mohl bez důvodných pochybností učinit závěr o tom, jaké zcela konkrétní informace mají být poskytnuty (a pokud povinný subjekt takový závěr učinit nemůže, vyzve žadatele k upřesnění žádosti).
Odpovědnost žadatele za formulaci žádosti však nelze, opět dle recentní judikatury, chápat formalisticky, bez respektování základních zásad činnosti správních orgánů, zejména ve smyslu § 4 odst. 3 a 4 Správního řádu. Nejvyšší správní soud uvedl, že „žádost o informaci nemá být hrou na slepou bábu mezi žadatelem a povinným subjektem. Je-li zřejmé, že žadatel o informaci požaduje určitou informaci, kterou povinný subjekt nemá, ale má informaci obdobnou té, kterou žadatel požaduje a která by zjevně mohla sloužit ke splnění cíle podané žádosti, má – ve svém důsledku, i za pomoci případného informování žadatele, povinnost ji sdělit (NSS 9 As 257/2017-46, Sb. NSS č. 3848/2019). Ústavní soud šel ještě dále a konstatoval, že „povinný subjekt má být v řízení o poskytnutí informací podle čl. 17 odst. 5 Listiny profesionálem znalým práva, který má žadatele procesem poskytování informací provést tak, aby jim bylo v maximální míře vyhověno; je nepřípustné, aby odpovědnost za zdárné vyřízení žádosti přesouvaly povinné subjekty na žadatele a vytýkaly jim nedostatek aktivity tam, kde by měl být s ohledem na základní zásady činnosti správních orgánů aktivní právě správní orgán. Povinný subjekt má hledat způsoby maximálního vyhovění podané žádosti a nikoliv důvody, jak jejímu vyhovění zabránit.“ (III. ÚS 3339/20).

Povinný subjekt by tedy mohl sdělit žadateli, že má informaci obdobnou té, která zjevně směřuje ke splnění cíle podané žádosti, ale šlo by opět o přepjatý formalismus, když z obsahu žádosti je prima facie zřejmé, že žadatel (evidentně pod vlivem vlastní zkušenosti se smírčím řízením) se pozastavuje (podivuje) uvedenému souběhu funkcí vykonávané jednou fyzickou osobou (k tomu viz níže). Jde tedy o to, zda Komora ve své historii (která se píše novodobě od 1.7.1990) postupovala NĚKDY (obrat použitý žadatelem) tak, že předseda ČAK byl předsedou Smírčí Komise. A zde již platí odpověď **ANO.**

Nejprve ovšem avizovaná poznámka k souběhu funkcí.
Je s podivem, že žadatel, který je advokátem, tvrdí, že ve strukturách orgánů Komory existuje funkce „předsedy představenstva“, jakkoli zákon o advokacii i stavovské předpisy důvěrně zná (již jen proto, že i z tohoto oboru skládal advokátní zkoušku…).
Ust. § 41 Zákona o advokacii (ZA) vypočítává orgány Komory a v nich jmenuje pod písm. c) „předsedu komory“.
Poprvé v textu zákona uvedenou legislativní zkratku zákonodárce použil v ust. § 4 ZA, když pro další text uvedl (zkrátil), že Česká advokátní komora se dále v textu zákona o advokacii bude označovat jako „komora“.

Proto také předsedu komory je nutno chápat jako předsedu České advokátní komory (či za použití jiné, nikoli legislativní, zkratky, a jak učinil žadatel v žádosti) a též jako předsedu ČAK.
Žadateli je nutně známo i ust. § 41, odst. 1 písm. b) ZA, které za další orgán Komory označuje „představenstvo“. Pravomoci Představenstva jsou vypočteny v ust. § 44 ZA a v souvislostech žadatelovy žádosti je nutno podtrhnout pravomoc (působnost, příslušnost) představenstva vyjádřenou v ust. § 44 odst. 4 písm. a) ZA, podle kterého představenstvu přísluší „volit ze svých členů a odvolávat předsedu a místopředsedy Komory“. Opakuje se „předsedu Komory“, kterou chápeme (viz výše) jako Českou advokátní komoru, resp. ČAK. Nejde proto, jak se žadatel mylně (a pro povinný subjekt překvapivě) domnívá, o „předsedu představenstva ČAK“.
Snad se ještě sluší odkázat na ust. § 43 písm. a) ZA o tom, že je to Sněm ČAK, který volí z advokátů „členy a náhradníky představenstva“. Je proto nepochybné, že budoucí předseda musí být nejprve Sněmem zvolen členem představenstva, a předsedou zvolen z řad Sněmem zvolených členů představenstva.

S dovoláním se na shora zmíněnou judikaturu proto povinný subjekt „čte“ žádost pod bodem 1 jako žádost o poskytnutí informace, zda se někdy stalo, že předseda ČAK byl (je) i předsedou smírčí komise. Proto již shora avizovaná a poskytovaná informace (na žádost pod bodem 1) **ANO.**

Východiskem není pouze žadatelem v žádosti odkazované Usnesení Představenstva ČAK ze dne 14.4.1998 č. 2/1998 Věstníku ČAK, kterým se upravuje smírčí řízení.
Stavovský předpis musí mít oporu v zákoně (o advokacii).
Ke dni 1.1.1993 byl v účinnosti zákon o advokacii č. 128/1990 Sb. Ten ve svém ust. § 37 (upravoval působnost Konference ČAK, což byl tehdy nejvyšší orgán české advokacie) stanovil pro Konferenci ČAK oprávnění /pod písm. b)/ schvalovat mimo jiné organizační řád.
V časových souvislostech vymezených žádostí žadatele („od roku 1993“) je pak již jen nutno uvést, že Organizační řád ČAK byl přijat jako stavovský předpis ČAK č. 5 – usnesení Konference ze dne 6.12.1990. Tento Organizační řád ve svém čl. 13 stanovil ohledně smírčího řízení, že je vedeno před Představenstvem Komory nebo Komisí představenstva k tomuto účelu jmenovanou. Protože žadatel se ptá na „smírčí řízení“, nelze vystačit s případy, kdy smírčí řízení podle právě uvedeného stavovského předpisu vedlo samo představenstvo.

Po tomto historickém exkurzu lze již žadateli poskytnout zcela konkrétní informaci (ptá se alespoň na jeden jediný případ, zda se „někdy“ stalo, že předseda ČAK byl i předsedou smírčí komise.
Shora již bylo avizováno, že se tak stalo, tedy:

Představenstvo ČAK na své schůzi konané dne 16. až 18. 6.1993 ve věci návrhu advokáta na zahájení smírčího řízení (proti jinému advokátovi, resp. advokátní kanceláři) podle čl. 13 Org.řádu zřídilo Smírčí komisi ve složení dr. Čermák, dr.Brož, dr. Linhart.

Sluší se dodat, že tehdy byl předsedou ČAK JUDr. Karel Čermák (zbylí dva nebyli členy představenstva), takže právě ustanovenou ad hoc smírčí komisi vedl (jako její předseda) JUDr. Karel Čermák.

Shodou okolností ohledně návrhu jiného advokáta proti jiné advokátce (stran smírčího řízení) byla zřízena Představenstvem na jeho stejné schůzi Smírčí komise ve složení dr. Čermák, dr. Klouza a dr. Krym. Z nich kromě dr. Čermáka byl členem Představenstva i dr. Krym (byl „nižším

činovníkem“ než dr. Čermák a není proto jiného možného výkladu, že i v tomto druhém případě byl předsedou komise předseda ČAK).

Nad rámec poskytnutí informace k bodu 1 žádosti se dodává, že II. Konferencí ČAK byl dne 7.1.1994 přijat další Organizační řád, který dle svého čl.71 nabyl účinnosti dnem 8.1.1994, čímž byl současně zrušen dosavadní Organizační řád – stavovský předpis č. 5.

D.
Ad bod 2 žádosti

JUDr. Karel Čermák.
Nešlo o období (ať funkční či jinak definované), neboť z příkladu uvedeného v předešlém bodě C vyplývá, že smírčí komise se tehdy ustanovily představenstvem ČAK ad hoc pro konkrétní věci (pro konkrétní smírčí řízení).

E.
Zákon o advokacii, resp. zákony o advokacii – za dobu od 1.1.1993 šlo o zákony č. 128/1990 a č. 85/1996 Sb. (sluší se dodat, že vždy ve znění pozdějších změn a doplňků).

Organizační řád, resp. i zde Organizační řády – viz jejich bližší identifikace v bodě C. shora.

Znění obou zákonů o advokacii, pokud jsou jinak pro žadatele nedostupné, jsou k dispozici v Knihovně ČAK – zde se proto žádaná informace (text zákonů) poskytuje odkazem.

Znění obou Organizačních řádů, pokud jsou jinak pro žadatele nedostupné, jsou k dispozici v Knihovně ČAK – zde se proto žádaná informace (text řádů) poskytuje odkazem (například in:

- Stavovské předpisy České advokátní komory, stave ke dni 31.1.1991, soubor textů, vydala Česká advokátní komora v Praze pro potřebu české advokacie, Praha, leden 1991
- Stavovské předpisy a dokumenty české advokacie, Soubor textů s poznámkami, III. vydání, doplněné a rozšířené, stav ke dni 31.3.1994, sestavil a poznámkami opatřil JUDr. Václav Mandák, CSc., vydala Česká advokátní komora v nakladatelství Codex Praha, duben 1994).

F.
Obiter dictum

Sestavení tohoto Sdělení si vyžádalo práci v celkové časové dotaci 6 hodin a 35 minut. Povinný subjekt konstatuje, že napoprvé (zejména za účelem zorientování se o informace žádajícího advokáta) poskytuje žádané informace zdarma. Pokud bude žadatel chtít dále pracovat v bádání o historickém vývoji české advokacie, resp. České advokátní komory, od roku 1993 dosud, a nebude ochoten takové bádání absolvovat sám k tíži svého času, přistoupí povinný subjekt vůči žadateli k výzvě k uhrazení nákladů spojených s vyhledáním, sestavením a poskytnutím žádané informace.
Jiný, než uvedený význam poskytnuté informace pro žadatele totiž prakticky mít nemohou.

Česká advokátní komora